

Geef je over

Geef je over

Is er nog een weg terug, of moet ik me voor altijd over geven aan het donkere bestaan, waarin ik leef?

Een erotische thriller door

Lisanne de Zon

Inhoud

De voyeur	7
Australië	22
Papa	43
De Parenclub	48
De film	73
De confrontatie	84
Mark en José	88
Schiphol	96
Discotheek Pleasure	102
Waar is Shirley?	116
Het politiebureau	119
Waar ben ik?	122
De brief	129
De ontsnapping	137
Politie	145
In mijn armen	155
Straf	165
De waarschuwing	173
Geef je over Shirley	178

Op onderzoek uit	193
Meesteres	199
Vernedering	206
De metamorfose	212
Joran	217
Ingebroken	224
Goed nieuws	230
De laatste puzzelstukjes	235
Egmond aan Zee	242
Ben ik nu vrij?	245

Waarom het tijd werd voor een boek.

Mijn oma zei vroeger altijd tegen mij: Kind wat kan jij leuk schrijven. Ik heb er toen nooit wat mee gedaan, maar de inspiratie was er altijd wel.

Ik vroeg me alleen af wat voor boek het dan zou gaan worden. Het moest spannend zijn, maar toch ook erotisch, dus kwam ik al gauw uit op een erotische thriller. De emoties en gebeurtenissen houden je vast tot de laatste bladzijde.

Je voelt het niet alleen, maar je ziet het ook voor je en dat wil ik bereiken als auteur.

De Voyeur

Hè hè, weekend, heerlijk. Wat een mooie dag vandaag. De zon schijnt fel. Mijn moeder is al boodschappen aan het doen. Ik had nog gevraagd of ik haar kon helpen, maar ze wilde het alleen doen. Ze zei: Als jij nou zorgt dat de Telegraaf bezorgd wordt vandaag voor negen uur, dan doe ik de boodschappen wel. Verschillende mensen hadden namelijk een klacht ingediend, omdat ik weleens in de middag de krant pas bezorgde. Stelletje zeikerds, had ik tegen mijn moeder gezegd. Nee jongedame, had mijn moeder gezegd, je moet er gewoon voor zorgen dat de krant op tijd wordt bezorgd. Je hebt nu een verantwoordelijke baan. De mensen rekenen op je en wie goed doet, goed ontmoet.

Met tegenzin pak ik het stapeltje kranten op die bij me bezorgd zijn en haal het plastic er af. Ik stop de kranten in mijn fietstas. Wat schijnt het zonnetje al heerlijk zeg. Ik had liever lekker in mijn nieuwe bikini in de tuin gelegen, maar ja, het is niet anders. Ik pak mijn fiets en spring op het zadel. Pff, nee hè dat heb ik weer. Voor ik het wist lag ik met fiets en al op de grond. De kranten verspreid over de grond en mijn rokje tot aan mijn navel omhoog. Ik schaamde me kapot.

De buurman kwam naar me toe en zei: Gaat het Shirley? Heb je je bezeerd? Eh, eh ja gaat wel stamelde ik en liep vuurrood aan. Zal ik je even helpen? Erg aardig van je, zei ik, maar hoeft niet hoor, bedankt.

Vlug doe ik het rokje weer naar beneden. Blozend kom ik overeind. Ik ben nog niet goed wakker, zeg ik lachend. Ik zet mijn fiets weer omhoog en zet hem op de standaard. Pak de Telegrafen van de grond, stop ze in de fietstas en probeer het nog een keer. Dit keer beland ik wel op mijn zadel. Ik zwaai nog even naar de buurman die lachend terug zwaait. Zo, op naar de eerste brievenbus.

Ik zet mijn fiets tegen een houten tuinhek aan en pak een stapel Telegrafen uit de fietstas. Het is altijd afwachten wat voor brievenbus je nu weer krijgt. Ik open een tuinhekje, dat een veel te gespannen veer heeft. Hij klapt gelijk weer dicht. Auw shit, mijn knie. Pff mijn dag is al goed begonnen. Dat zal straks wel een mooie blauwe plek worden, die uiteindelijk ook wel te zien zal zijn als ik vanmiddag heerlijk in de zon op het ligbed in de tuin lig. Eindelijk kan ik dan mijn mooie, iets te sexy, nieuwe bikini aan.

Terwijl ik de Telegraaf bezorg kijk ik altijd even bij de mensen naar binnen. Dat vind ik leuk. Soms zwaait er iemand. Ik weet dat op nummer 94 een leuke jongen woont. Ik zet mijn fiets weer neer. In gedachten ben ik bij hem en wie komt er aangelopen? Het is hem ook nog! Ik geloof dat ie Bas heet, maar zeker weten doe ik het niet.

Hoi, zegt hij, krantjes bezorgen? Ja klopt, zeg ik. Alsjeblieft en ik druk een krantje in zijn hand. Ik zal me even voorstellen, zegt hij. Ik ben Bastiaan en hoe is jouw naam? Ik heet Shirley. Hoi Shirley, leuk kennis met je te maken. Woon je hier in de buurt? Ja, ik woon drie straten verderop. Oh ok, zei Bastiaan. Wil je misschien even binnen komen? Nou nee hoor, dank je, ik heb nog een hoop krantjes te bezorgen, voordat ik lekker uitgebreid in de zon kan gaan liggen. Ja, het is een prachtige dag vandaag, zegt Bastiaan. Nou, ik zie je wel weer een keer en ik spring op mijn fiets, dit keer gaat het gelukkig goed. Maar waar woon je dan precies? riep Bastiaan me nog na.

Ik fiets weg en roep: Vlakhij de molen. Doeg! Zo, nog 4 krantjes en dan zit het er weer op voor vandaag. Dit keer moet ik over een smal paadje en achter een hoge, groene struik is een deur. Naast de deur staat een zelfgemaakte brievenbus. Het ziet er leuk uit, de vorm is een hart. Een rood hart met een gleuf er in en er hangt een slotje aan. De sleutel van de brievenbus ligt onder de eerste blauwe tegel, dat had de oude vrouw gezegd voor ze op vakantie ging. Vanavond komt ze weer thuis en omdat ze het leuk vindt om de telegraaf te lezen 's avonds in bed, had ze aan mij gevraagd of ik de Telegraaf

toch in de brievenbus wilde doen. Ik zei dat het helemaal goed zou komen.

Ik til de blauwe tegel op. En jawel daar ligt het sleuteltje. Ik pak het op en open de brievenbus. Een roostertje dat voor de gleuf van de brievenbus zit schuift opzij. Haha, spannend hoor, denk ik. Ik pak de krant en gooi hem in de open gleuf. Zo, die zit er in. Dan zorg ik door middel van het sleuteltje, dat het roostertje er weer voor schuift. Zo, geregeld. Net toen ik het sleuteltje weer op zijn plaats terug wilde leggen hoorde ik iets. Ik deins achteruit, maar omdat ik nog op mijn hurken zit, val ik naar achteren op mijn billen. Wat is dat toch vandaag. Het is wel een dag van vallen en opstaan, brom ik. Het geluid komt dichterbij. Volgens mij gaat de struik waar ik achter verstopt zit heen en weer. Doodstil blijf ik zitten en verroer me niet. Ik ben nu best wel een beetje bang. Ik dacht ach stel je niet aan, het zal wel een kat zijn geweest. Het zweet breekt me aan alle kanten uit. Ik hoor een hoop gegiechel en dan bam! een deur die hard dicht wordt gesloten.

Hè, wat! Is hier nog een deur? Ik kijk op mijn horloge en zie dat het al een uur geleden is dat ik van huis af ben gegaan om de kranten te bezorgen. Vol spanning wacht ik af. Dan hoor ik: Doe open die deur! Angstvallig blijf ik zitten op de grond. Ik verroer me niet. Dan opeens...ah, nee he! Dat kon er ook nog wel bij. Zit ik boven op een mierenhoop! Het kriebelt op mijn billen. De mieren zitten op mijn rokje en mijn benen. Langzaam kruipen ze hoger en hoger. Ik slaak een gil en begin zachtjes te giechelen van het lekkere gevoel wat de mieren veroorzaken, maar ook vanwege de spanning. Auw! Shit, het zijn rode mieren. Vlug sla ik ze van mijn benen en billen af en schud mijn rokje uit, maar ik weet dat ik nu niet teveel lawaai kan maken.

Nooit geweten dat hier nog een andere deur was. Ik kijk naar de lucht. De zon staat aan de hemel en brand op mijn huid, die gelukkig nu schoon is van de mieren. Mijn gedachten dwalen af naar de tuin. Ik wil gewoon lekker genieten van de zon. Lekker languit op mijn ligbed met een zelfgemaakte cocktail en een goed boek. Mama zal wel zeggen maar kind je bent nog veel te jong voor een cocktail, maar ik weet toch dat ze vanmiddag met haar vriendinnen weg gaat. Dus dan wacht ik gewoon nog even, maar daarna ga ik lekker genieten.

Opeens besef ik dat ik nog steeds in die akelige tuin ben. Een deur valt keihard in het slot. Bam! Ik schrik er van. Wat is dit nou weer, denk ik. Ik wil hier vandaan, maar hoe? Ik wandel over het pad richting mijn fiets en deins even achteruit. Daar staat een man, poedelnaakt in de tuin. Ik weet dat ik langs hem moet om mijn fiets te bereiken. Ik zucht en krijg het nog warmer. Een rode mier prikt in mijn nek. Shit, auw! schreeuw ik.

Wat doe jij hier? hoor ik iemand zeggen. Eh, nou ja, stamel ik. Ik kom hier elk weekend de telegraaf brengen. Maar waarom verstop je je dan achter die groene struik? Denk je dat ik je niet gezien en gehoord had? Was je mij aan het bespieden misschien, jonge dame? Nee meneer, dat zou ik nooit doen. Ik was gevallen en zo belandde ik achter de groene hoge struik en toen hoorde ik geluiden en toen ben ik me gaan verstoppen en..... Ja, dat snap ik zei de man, maar ik vind het toch een beetje een raar verhaal.

Dat kan ik ook van u zeggen. Ik kom de krant bezorgen en u staat gewoon in uw adamskostuum in de tuin, zei ik geïrriteerd. Ho ho jongedame, het is wel mijn tuin hè, zegt de man. Eh, eh, stotterde ik. Ja, dat is waar. Maar goed, ik ga nu weer verder. Ik wil hier zo snel mogelijk weg, zegt een stemmetje in mijn hoofd.

Ik wandel over het pad richting mijn fiets, die er gelukkig nog staat, want ik was vergeten om hem op slot te zetten. Een maand geleden

was mijn vorige fiets daardoor gestolen, omdat ik onoplettend was geweest.

Ik loop verlegen en blozend langs de poedelnaakte man. Met mijn hoofd de andere kant op, zodat ik hem niet aan kan kijken. Hij lacht. Ik loop door en pak mijn fiets, neem een aanloop en beland gelukkig direct op mijn zadel. Nog een fijne dag jonge dame, roept hij me na. Ja, u ook zeg ik.

Ik rij verder en bedenk dat ik nog een flesje water in de fietstas heb gedaan toen ik van huis weg ging. Mijn mond is droog, ik lust wel een slokje water. Ik zet mijn fiets op de standaard, open de fietstas en pak het flesje water. Ik draai het dopje er af en zet het flesje aan mijn lippen. Mijn keel voelt helemaal droog aan. Ik neem een slok en laat het water door mijn keel heen glijden. Mmm heerlijk, denk ik. Wat een situatie was dat net zeg. Ik neem nog een slok, draai het dopje op het flesje en zet het weer in de fietstas. Ik klap mijn standaard in en stap weer op mijn fiets.

Nog twee Telegrafien en dan is het voor mij ook weekend. Straks lekker languit op het ligbed. Even helemaal niets en al helemaal geen poedelnaakte man in mijn tuin haha. Ik kon er nu wel even de humor van in zien. Dat moet echt mij weer over komen.

Daar is nummer 125. Ja, die moest ik nog doen. Eindelijk een normaal huis, geen fratsen, geen blauwe tegel en de gedachte van die man in zijn tuin laat me gewoon niet los.

Ik loop over het pad richting de deur. Open de klep, pak de Telegraaf en zie dat het zo'n harige brievenbus is. Ik weet uit ervaring dat je die krant er dan even door moet duwen. Woef woef, hoor ik aan de andere kant van de deur. Grrr, woef woef. De krant wordt uit mijn handen getrokken. Ik schrik ervan. Zoiets verwacht je niet. Oh ja natuurlijk, dat is die vervelende hond. Ik had het kunnen weten. Gelukkig is hij altijd binnen.

Ik zucht. Zo nog één krantje en dan ben ik weer klaar voor vandaag. Ik pak mijn fiets en rijd naar nummer 48. Ik zet mijn fiets in de fietsenstandaard en loop dan richting de deur. Het is een donker huis. Een beetje mysterieus doet het aan. Volgens mij woont hier ook niemand. Ik gooi gewoon het krantje in de brievenbus en dan ben ik klaar en dan is het voor mij ook weekend. Ik open de klep van de brievenbus en zie dat er een plankje voor zit. Ik kan hem dus niet naar binnen gooien. Dan krijg je geen krant, denk ik bij mezelf. Geërgerd denk ik aan de verschillende mensen die hadden lopen klagen, omdat ze hun krantje pas 's middags hadden gekregen. Ik wil hem wel 's morgens hebben en niet 's middags, hadden ze gezegd. Nou dan gooi ik hem wel in de tuin. Ik zie een tuinbankje en leg het krantje erop. Omdat het een beetje waait pak ik een steen uit de tuin en leg het op het krantje. Zo, die kan nergens meer naartoe dacht ik. Voldaan liep ik naar de fiets en reed naar huis.

Ik wilde mijn fiets net voor in de tuin zetten bij ons huis, als ik mijn moeder aan zie komen met de boodschappen. Ben jij nu pas klaar met de krantjes rondbrengen? zegt ze. Ik zei dat het een beetje tegen zat. Ja, bij mij ook zegt ze. Wat een drukte bij die kassa. Één kassa was maar open. Veel caissières hadden griep, hadden ze tegen haar gezegd.

Ze zette haar boodschappen neer, pakte de sleutel en maakte de deur open. Mam ik help je wel even. Jeetje, wat heb je veel boodschappen gehaald. Ja, zei ze, we krijgen vanavond visite of was je dat vergeten? Oh ja, dat is ook zo, zei ik.

Samen tilden we de zware boodschappentassen naar de keuken. Wacht maar zei mijn moeder. Ik ruim het allemaal wel op. Oké prima zei ik, dan ga ik even naar boven om mijn bikini aan te doen. Vanmiddag gaat deze heerlijk liggen op het ligbed in de zon. Gelijk heb je, zei mijn moeder.

Ik snel naar boven. Open de kast en zie daar mijn nieuwe bikini liggen. Hij is zo mooi. Kostte wel wat, maar apart is ie. De bikini is rood en er zitten allemaal kleine sterretjes op. Zowel op het broekje als op het bikinihesje en als je in de zon gaat liggen lichten ze op. Bij Wish gekocht. Duurt altijd wel even voor de producten van Wish binnen zijn, want het moet helemaal uit China komen. Maar tot nu toe is het wel allemaal mooi spul.

Ik doe mijn rokje uit en zie dat die rode mieren toch wat vlekken op mijn rokje hebben achtergelaten. Mijn T-shirt, bh en slipje strip ik. Ik pak mijn bikini en doe hem aan. In mijn slaapkamer staat een grote spiegel, daar kan ik mezelf helemaal van top tot teen in zien. Wauw, ik zie er mooi uit zeg. Mijn staartje in mijn haar doe ik los. Lange blonde haren vallen over mijn rode bikinihesje heen. Alles is lang bij mij haha, zelfs mijn benen. Mijn lengte is 1.84. Langer wil ik echt niet worden.

Oh, even op de weegschaal staan. Ik pak de weegschaal, die onder het bed geschoven is en ga er opstaan. 75 kilo geeft de weegschaal aan. Mama zegt altijd dat ik wat meer moet eten omdat je mijn ribben kan tellen. Ach, ik voel me hier lekker bij en het beeld in de spiegel stelt me tevreden, dus ja.

Ik ren naar beneden en roep tegen mijn moeder dat ik er klaar voor ben. Mijn moeder is zo'n schat, ze had al de zonnebrandcrème voor me gepakt en de ligstoel neergezet. Thanx mam, zei ik. Ze geeft een knipoog.

Hé Shirley, je weet toch dat ik vanmiddag om twee uur weg ga? Ja, dat weet ik hoor. Je gaat toch met je vriendinnen een high tea houden in de stad? Ja klopt. Leuk hoor.

Ik loop naar buiten en ga op de ligstoel liggen. Het beeld van die naakte man in zijn tuin zie ik nu weer voor me. Zal ik het tegen mama zeggen? denk ik. Nee, dat doe ik niet. Die heeft straks een uitje en dan maakt ze zich misschien ongerust. Geheid dat ze dan haar

vriendinnen afbelt en thuis blijft. Ik wil dat ze lekker gaat genieten, want die scheiding is ook geen pretje voor haar geweest.

Mijn vader is namelijk een jaar geleden met de horizon vertrokken. Zomaar opeens. Hij ging naar Australië voor een paar weken, maar is daar een vrouw tegen gekomen en is verliefd geraakt.

Via de telefoon kregen we te horen dat hij niet meer van plan was om terug te komen bij ons. Dat het hem spijt en dat ik er niets aan kon doen. Hij had gezegd dat hij heel veel van me hield, maar dat het al een tijdje niet goed zat tussen mama en hem. Dat ze constant ruzie hadden en dat hij zo'n leven niet meer wilde.

Ja, dat weet ik nog wel. In die tijd ben ik vaak bij een vriendin gaan slapen. Mijn vader en moeder hebben afgesproken dat ik één keer in het jaar een maand naar Australië mag gaan om mijn vader te zien. Papa en mama zorgen ervoor dat ik dan geld heb, om die lange vliegreis te kunnen maken.

Het wordt voor mij de allereerste keer dit jaar dat ik dat ga doen en ook de allereerste keer in een vliegtuig, dus ik vind het best spannend. Papa zei: Anders neem je een vriendin mee dan hoef je niet helemaal alleen te reizen. Ja dat lijkt me gaaf, zei ik. Het is nu juni en volgende maand ga ik al. Larissa, mijn vriendin, had nog niet gehoord van haar ouders of ze met me mee mocht. Een hele maand? hadden ze gezegd. Dat is lang en wie gaat dat betalen. Dus ja ik moet het maar afwachten.

In ieder geval neemt mama de Telegraaf van me over had ze gezegd. Dat is tof van haar. Ik heb er wel weer zin in om mijn vader te zien. Echt een rotstreek vond ik het van hem om mijn moeder en mij zo achter te laten, maar ik hou wel van hem, wil hem voor geen goud kwijt.

Wil je wat drinken? zei mijn moeder. Ja lekker mam, doe maar een ice tea alsjeblieft. Oké, zei mijn moeder, ik neem er ook één. Op een gegeven moment gaat de telefoon. Ja met Ivon, zegt mijn moeder.

Hé Joke, zei mijn moeder. Wat.....oh, oeps dat wordt dan opschieten. Nou, ik spring in de auto en ik kom er aan. Ik wist niet dat het al zo vroeg begon hoorde ik mijn moeder zeggen. Nou tot zo hè. Ze legt haar telefoon neer en zegt: ik ga even naar boven wat anders aan doen. De high tea is al om één uur in plaats van twee uur. Ik had me vergist. Oké mam, zei ik.

Vijf minuten later komt mijn moeder beneden. Ze loopt naar buiten. Veel plezier mam, zeg ik. Geniet er van. Je ziet er prachtig uit. Dank je, zei ze. Snel loopt ze naar de auto en weg is ze.

Mijn moeder is 42 maar is nog een hele mooie vrouw om te zien. Ze is 1.80. Heeft een goed figuur. Kort blond haar tot op haar schouders en is op en top vrouw. Altijd mooi opgemaakt en ze draagt vaak een jurk of een rok. Daaronder draagt ze meestal schoenen met hakjes die verschillen van 4 tot 6 cm. Ook staat ze altijd klaar voor anderen en werkt hard. Mijn moeder maakt prachtige foto's, dat is dan ook haar werk. Soms is ze aanwezig bij bruiloften, maar ook bij andere feesten. Het komt weleens voor dat ze voor haar werk naar het buitenland moet en dan blijf ik altijd een weekend bij een vriendin slapen. Wel zo gezellig. We wonen in een huis vlakbij een molen. We hebben een gezellige, best grote tuin met een vijver en een schuur. Mijn moeder heeft echt groene vingers. De tuin staat er altijd op en top bij en dan versiert ze het ook nog met hanging baskets. Ja, mijn moeder kan er wat van. Alleen we moeten nog steeds een poort hebben, die zou mijn vader er nog neerzetten, maar toen kregen we het bericht dat hij niet meer terug kwam.

Als je bij ons uit de tuin loopt, loopt daar een pad en daar komen wel eens wandelaars langs. De struik is nu wat hoger geworden zodat je niet meer in onze tuin kunt gluren, want dat vond ik weleens vervelend. Lig je daar net lekker op je ligbed, komt er een hele horde wandelaars langs. Niet echt ontspannen meer dan.

Ik neem een slok van mijn ice tea en geniet van de vogeltjes in de bomen. Ik pak de zonnebrandcrème en smeer me in. Eerst mijn voeten, dan mijn benen, mijn buik, mijn borsten, mijn schouders, mijn nek, mijn armen en tot slot mijn gezicht. Ik zet mijn zonnebril op, leg mijn hoofd op het kussen en ga dan languit. Het zonnetje schijnt heerlijk op mijn huid. Net toen ik bijna wegdommelde hoorde ik iets. Zal wel de kat zijn, dacht ik. Onze kat Smokie. Mijn moeder had hem zo genoemd omdat ze Smokie zo'n goede zanger vond. Haar lievelingslied was Living Next Door to Alice. Smokie heeft een grijze huid en daar lopen allemaal strepen overheen. Een mooie kat om te zien en echt een knuffel. Smokie roep ik, kom maar. Smokie kwam niet. Ik dacht die heeft geen zin. Ik ga weer liggen en hoor iets in de struiken. Het voelt alsof iemand naar me gluurt. Dan besluit ik om toch maar even te gaan kijken. Jan en alleman kan zomaar de tuin in lopen. En dat is toch niet echt wat ik op dit moment zou willen.

Ik loop over het pad naar achteren, maar zie niemand. Wel een bloempot die is omgevallen. Dan is dat het geluid zeker geweest dat ik heb gehoord. Het klonk niet als een bloempot die omgevallen was, maar goed.

Ik ga weer terug naar het ligbed en zie dat mijn glas leeg is. Ik loop naar de keuken om weer wat drinken voor mezelf te pakken. Wacht, mama is er niet. Cocktailtijd! dacht ik, haha. Ik pakte een longdrinkglas en de wodka. Even kijken wat mama allemaal in huis heeft gehaald voor vanavond. Cranberry sap zag ik staan in de koelkast. Misschien kan ik daar wat mee doen. Ik kijk verder en zie limoensap en een perziklikeur. Hé, dan kan ik Woo Woo maken. Dat had mijn vriendin ook weleens thuis gemaakt. Nu nog ijsblokjes en dan ga ik de lekkerste cocktail van heel Nederland maken, lachte ik.

De ijsblokjes doe ik in het longdrinkglas, een scheutje perziklikeur, de wodka en uiteindelijk schenk ik het limoensap er bij. Even leuk garneren met een schijfje limoen en een rietje en klaar is mijn

cocktail. Ik zet mijn lippen aan het rietje en begin te zuigen. Mmm, lekker zeg. Zo wordt het toch nog een heerlijke dag.

Met mijn cocktail in mijn hand loop ik naar buiten. Zet het op het tafeltje dat naast het ligbed staat en pak er een boek bij. Tring, tring. Daar gaat mijn telefoon.

Hé hallo, lig jij ook lekker in de tuin? zeg ik tegen Brit, een vriendin van me, die ik aan de telefoon heb. Wat zeg je? Oh nee, gaan jullie vanavond uit? Ja, ik zal het vragen aan mama of ik ook mee naar de discotheek kan. We krijgen vanavond visite, maar misschien mag ik wel weg. Nee, ze is er nu niet. Ze is naar een high tea, maar ik laat het je vanmiddag wel weten oké. Ik hoop toch zo dat je mag, zei mijn vriendin. Ja, ik hoop het ook. Doeg, zei ik. Doeg, zei ze terug.

De telefoon leg ik binnen op tafel. Zo, nu is het tijd om mijn boek te lezen over Australië. Omdat ik al gauw naar mijn vader ga, wil ik me alvast laten informeren over wat ik allemaal kan verwachten.

In het boek staan verschillende excursies. Welke dieren er leven. Een stukje over de planten en bloemen die daar groeien. Maar de pagina's worden ook verrijkt met mooie, gekleurde foto's.

Ik kijk om me heen. Alles ziet er zo vredelievend uit. De vogeltjes die fluiten en de mooie tuin met zijn prachtige bloemen. Smokie die bij mij op het ligbed springt, laat zich ontspannen vallen. Hij draait zich op zijn ruggetje. Haha, net of ie wil zeggen, zeg smeer mij ook even in. Leuk beest. Ik kan wel uren naar hem kijken.

Over een uur komt mama al weer thuis. Ik gooi mijn bikinihesje op de tafel en smeer me heerlijk in. Zo, dan krijg ik ook geen strepen. Eerst mijn gezicht, dan mijn nek, schouder en tot slot mijn borsten. Het voelt goed en lekker. De mooie, ronde, rosé tepeltjes steken hoog in de lucht. Wat een lekker gevoel geeft dat. Dan zak ik met mijn handen naar beneden over mijn borstbeen naar mijn buik. Mmm, ook zo'n gevoelig plekje.

Het is doodstil in de tuin. Alleen het gelukzalige gespin van Smokie is hoorbaar. Ik wrijf mijn buik goed in. Eigenlijk wil ik mijn bikinibroekje ook wel uit doen. Weet eigenlijk niet goed of ik dat wel durf. Ik smeer mijn benen goed in. Pff, wat zijn het ook lange benen, er komt geen end aan haha. Eerst het ene been en dan het andere been. Mijn knie doet nog steeds zeer van vanmorgen, toen ik met het kranten bezorgen tegen dat hek aan kwam. Het ziet er blauw uit en het doet pijn als ik er op druk. Ik smeer hem voorzichtig in. Nu de voeten nog, de armen en de handen. Ik zuig aan het rietje, die in mijn cocktailglas zit. Het is heerlijk zoet. Daar houd ik van. Goed gelukt, zei ik tegen mezelf en neem nog een slok.

Pst, pst, What the fuck! Wat is dit? Hoorde ik het nou goed? Ik gooi mijn boek op de tafel en pak vlug mijn bikinihesje, maar zo snel kan ik hem niet aandoen. Als een reflex houd ik mijn handen voor mijn borsten. Geschrokken loop ik naar binnen en pak mijn jurkje die op de stoel ligt. Trek hem aan en loop weer de tuin in.

Hallo, is daar iemand? zeg ik met een lichte tril in mijn stem. Het blijft stil. Dan hoor ik iemand wegrennen. Smokie begint te miauwen. Oh ja, ik zal even je brokjes pakken. Mijn gedachten dwalen af. Wie was dat? En heeft hij mijn blote borsten gezien? Misschien was het die man van vanmorgen. Die engerd, die daar naakt in zijn tuin stond en is hij mij gevolgd.

Ja ja Smokie. Ik kom er aan, zeg ik tegen de kat die klagelijk begint te miauwen. Kijk eens, lekker eten. Hoe laat is het eigenlijk? Over een half uur komt mama gelukkig weer thuis. De tuin is voor mij nu even niet ontspannend meer. Mama moest maar gauw een poort laten maken. Zal ik het haar vertellen of niet, schoot het door mijn hoofd. Nee, dan wordt ze alleen maar ongerust en zelf ligt ze dan ook niet meer lekker in de tuin. Vlug loop ik naar de tuintafel, pak mijn cocktail en drink hem in één keer leeg. Mama mag niet merken dat ik alcohol heb gedronken. Daar vindt ze me nog veel te jong voor. Even het longdrinkglas afwassen en weer in de kast doen. Ik pak mijn boek

en ga binnen aan tafel zitten lezen.

Ja was heel gezellig, hoorde ik mijn moeder zeggen. Met de telefoon aan haar oor kwam ze de tuin ingelopen. Tot de volgende high tea dan maar, riep ze. Hé, Shirley heb je lekker van de zon genoten? Ja mam, was heerlijk. Maar op een gegeven moment werd het toch wel erg warm, dus toen ben ik naar binnen gegaan. Heel verstandig meisje, zei ze. Mam, kunnen we een keer een poort in de tuin laten maken, want er waren weer heel wat wandelaars op pad. Ja, dat komt goed Shirley.

Over een week is het zover. Dan ga ik naar papa in Australië. Helaas kan mijn vriendin niet mee. Mama zegt: Shirley weet je dat je begeleiding kan krijgen van iemand van Schiphol, die helpt je dan als je voor het eerst gaat vliegen.

Eigenlijk wil ik het alleen doen mam. Ja, maar Shirley je hebt nog nooit gevlogen. Nee, dat klopt. Maar op internet kan je opzoeken hoe het op Schiphol gaat, dus dat ben ik nu aan het lezen. Zo moeilijk kan het toch niet zijn. Mam jij brengt mij toch weg? Ja natuurlijk kind. Oké gezellig, thanx.

Even lezen. Op je ticket staat de vertrekhal die ik moet hebben. Op een tv op Schiphol kijk ik dus naar mijn vluchtnummer en daar staat dan naar welke rij ik moet om in te checken. Handbagage kan ik meenemen het vliegtuig in. De koffer geef ik af. Die wordt gewogen. 20 kg heb ik opgegeven en voor handbagage ook. Om de koffer gaat een label. Dan krijg ik een instapkaart.

De Marechaussee kijkt naar het document en checkt de gegevens, als het nodig mocht zijn. Wanneer je het paspoort weer terug krijgt mag je doorlopen.

Dan ga je naar een lopende band. Daar doe je je spullen in een bak, zoals sieraden, mobieltje en andere dingen. Ook je handbagage zet je op de lopende band. De spulletjes in je tas en de spullen in het bakje worden dan op dat moment gecontroleerd.

Om taxfree te kunnen kopen, moet de instapkaart worden getoond bij de kassa.

De tijd goed in de gaten houden, want als je te laat bij de gate bent gaat het vliegtuig zonder jou en kun je ook niet je geld terugkrijgen.

Alles heb ik nu goed gelezen. Aan handbagage neem ik 20 kilo mee. en 20 kilo in de koffer. Zoveel heb ik niet nodig voor die maand.

Nu alleen nog het visum regelen en dan heb ik alles. Oké, mooi lieverd. Zullen we daarna even een kopje thee doen? Ja gezellig mam.

Op internet vul ik de gegevens in. Ik betaal via Ideal en klaar is kees. Nu kan ik het uitprinten. Alle papieren leg ik klaar in de la.

Kom ik heb thee voor je Shirley. Lekker, zeg ik. En heb je er zin in om naar je vader toe te gaan? Een maand is lang. Ja mam, ik heb er heel veel zin in, maar ik ga jou wel missen hoor! Ja ik jou ook Shirley.

Australië is een mooi land. Papa is heel blij dat je naar hem toekomt. Het is daar nu 30 graden. Oh heerlijk, zeg ik. Jammer dat je niet samen met een vriendin op reis kunt. Ach mam, ik red me wel. Dat weet ik, zegt ze. Zo ben jij.

Ik neem wel je krantenbaantje over als jij er niet bent. Oh, dank je mam. Te gek. Hoe laat is je vlucht Shirley? Even kijken op de ticket. Oeps, dat is vroeg. Hoe laat dan? 's Morgens mam, om 4.00 uur. Jeetje, dat is zeker vroeg. En hoe laat kom je dan aan? Als alles goed gaat, ben ik om twaalf uur 's nachts in Sydney. Papa staat daar op mij te wachten. Oké, nou ik vind het nogal een behoorlijke reis voor je. Mam het gaat helemaal goed komen hoor. Geen zorgen. Over drie weken wordt ik 17 hè? Ja ja, dat weet ik wel, maar hoe oud je ook wordt, in de ogen van je moeder blijf je altijd nog een kind.

De telefoon gaat. Met Shirley. Hé Shirley, heb je zin om naar me toe te komen? Hé pap. Ja, ik heb er heel veel zin in. Is alles geregeld nu en heb je een visum? Haha papa, dat is ook toevallig dat heb ik nu net geregeld. Super. Nou lieverd, tot volgende week! Papa staat dan in de ontvangsthal in Sidney op je te wachten. Gaat er ook een vriendin mee? Nee pap. Ze mocht niet van haar moeder. Vind je het niet erg

dan om alleen te reizen? Nee hoor pap. Tot volgende week. Dikke kus. Dikke kus Shirley.

Mam, dat was ik nog vergeten te vragen. Britt belde me net om te vragen of ik mee naar de disco ga vanavond. Nee Shirley vanavond kan niet. We krijgen visite. Wie komen er dan? Jack en Corina. Wie zijn dat? Kennissen van ons. Maar ik ken ze niet mam. Kan ik dan naar de disco gaan met Britt. Ik kom er nog op terug Shirley. Je hoort het zo van me. Volgende week ga ik naar Australië en dan zie ik mijn vriendin een hele maand niet.

Ik moet even bellen Shirley. Jack en Corina kunnen vanavond helaas niet komen. Dan komt het nu wel goed uit. Je mag vanavond naar de disco, maar maak het niet te laat. 1.00 uur vind ik een mooie tijd. Zullen we dat afspreken, Shirley. Is goed mam, maar mag het ook om 2.00 uur? Waarom nou weer om 2.00? Omdat Britt dat ook mag van haar ouders. Ik word gehaald en gebracht, dus dat is dan toch goed. Ja dat is prima Shirley.

Australië

Eindelijk, het is zo ver. Vorige week heb ik nog heerlijk gedanst met al mijn vrienden en vriendinnen in de discotheek. Vandaag ga ik vroeg naar bed, want om vier uur ga ik voor het eerst vliegen. Ik vind het best spannend zo helemaal alleen op reis. Alles is nieuw voor me. Vannacht om twee uur moet ik al op Schiphol zijn.

Welterusten mam. Welterusten Shirley. Ik roep je om twaalf uur. Oké mam. Raar het is 6 uur 's avonds en ik lig nu al in bed. In mijn slaapkamer staar ik naar het plafond en denk over het avontuur wat straks gaat komen. Fijn om weer naar papa te gaan. Ik heb hem gemist.

De tijd gaat razend snel. Shirley, wakker worden. Het is twaalf uur. Kom je er uit? Mijn koffer had ik gelukkig van te voren al ingepakt. Ja mam, ik kom er al aan. Ben je er klaar voor? Ja, helemaal roep ik vrolijk. Mooi.

Nog even samen ontbijten Shirley. Ja gezellig mam. Na het eten gaf ik Smokie een goede knuffel. Keek nog even in de rondte en trok toen mijn jas aan.

Heb je alles Shirley? zei mijn moeder. Het lijstje dat ik gemaakt had nam ik nog even door. Alleen mijn visum nog mam. Die ligt in de la. Je vliegticket heb je wel? Ja, die heb ik hier in mijn tasje. Oké super. Nou dan gaan we maar, want ik moet ook nog onderweg tanken.

We kunnen lekker doorrijden. Het is niet druk op de weg. In de verte zien we Schiphol. We zijn er! Dat ging snel.

Heel veel plezier lieve schat. Ik ga je echt missen. Ik jou ook mam. Bel je me als je er bent? Ja, dat doe ik zeker. Met de trolley en een klein tasje in de hand loop ik nog zwaaiend naar mijn moeder Schiphol binnen.

Ivon haar gedachten dwalen af naar haar ouders. Die zijn toen Shirley vier was geëmigreerd naar Afrika. Lang hebben ze daar niet van hun pensioen mogen genieten, want ze zijn allebei door een auto-ongeluk

om het leven gekomen. Ik vond het zo erg dat ze toen naar Afrika gingen, maar ze wilden dat altijd al en wie ben ik dan om ze tegen te houden. Shirley was 8 toen ik het verschrikkelijke nieuws over opa en oma moest vertellen.

Ik hoop dat het allemaal maar goed gaat met Shirley en haar avontuur. Ik zie haar naar me zwaaien tot ik haar niet meer kan zien.

Daar sta ik dan. Wat een drukte. Mijn ticket haal ik uit de tas. Vertrekhal 1 staat er op. Even kijken, waar ik naartoe moet? Daar staat een bord. Op het bord staat: vertrekhal 1. Jeetje, wat is het groot hier. Zoveel mensen al rond deze tijd. Na twintig minuten lopen, ben ik er.

In vertrekhal 1 kijk ik op de tv die daar hangt en al gauw zie ik mijn vluchtnummer staan. Daarachter staat balie 10. Daar moet ik dus inchecken. Wat een rij! Het duurt erg lang. Na een uur ben ik aan de beurt.

Een aardige mevrouw zegt: Hallo jonge dame, waar gaat de reis naartoe? Australië zeg ik. Zo, dat is ver weg! En je reist helemaal alleen? Ja, ik ga naar mijn vader. Oké, leuk hoor, zegt ze. Dan mag je je koffer hier neerzetten, dan doe ik er een label aan. Handbagage mag je meenemen. Paspoort graag. Ja hoor, is ook in orde.

Dan gaan we even kijken hoeveel kg je koffer weegt. 18 kg. Mooi, dan hoef je niet bij te betalen. Hier zijn je instapkaart en paspoort. Dank u wel. Een goede reis en veel plezier bij je vader.

Ik loop weer door en kom bij de douane. U mag uw jas uit doen en op de lopende band leggen. Alle overige dingen kunt u in dit bakje doen. Handbagage ook op de lopende band alstublieft. Dan mag u nu hier in het hokje staan en uw handen schuin naar boven houden. Oké prima.

Al mijn spullen pak ik van de lopende band en ga dan richting paspoortcontrole. Het duurt even voor ik aan de beurt ben. Uw paspoort graag. Een norse man kijkt naar mijn gezicht en dan naar

mijn foto in mijn paspoort. Oké, zegt hij en geeft het document weer terug. Geen lachje kan er van af. Wat een engerd.

Nu kan ik door naar de winkeltjes. Leuk zeg. Met mijn tasje om mijn schouder bots ik tegen iemand op. Oh, sorry hoor, zeg ik. Hé Shirley, jij ook hier. Wat doe jij hier?

Huh, hé Bastiaan dat is ook toevallig. Mijn hart klopt in mijn keel. Ik ga naar mijn vader in Australië. Voor hoe lang? zegt hij. Oh een maand. Een maand? Helemaal alleen? Ja klopt. Mijn vriendin mocht niet mee van haar moeder, die vond een maand toch iets te lang.

En jij, waar ga jij naartoe? Ik ga tien dagen op vakantie naar Italië. Oh, wat lekker zeg. Ja het is er nu 33 graden. Dat wordt heerlijk genieten.

Maar Shirley als je weer terug bent, zullen we dan een keer samen afspreken? Ja hoor, is goed. Gezellig. Oké, doen we, zegt Bastiaan. Ik ga weer verder. Goede reis hè en let goed op jezelf. Komt goed, zeg ik tegen hem. Nou doe Shirley en hij geeft me een kus op mijn wang. Geniet maar lekker. Ga ik doen. Dag Bastiaan. Jij ook veel plezier! Dag mooi meisje.

We kijken elkaar nog even na. Leuke man is het toch. Jammer dat hij nu al weg moet. Mijn ogen volgen hem nog steeds. Hij draait zich om en geeft een knipoog. Blozend kijk ik vlug weg. Shit! hij komt terug. Mijn hoofd is nu zo rood als een tomaat.

Shirley, zullen we samen even wat gaan drinken? Met een verbaasd gezicht en nog steeds een rood hoofd begin ik nog te stotteren ook. Eh, eh ja gezellig. Bastiaan lacht en zegt: oké leuk.

Daar zitten we samen aan de chocolademelk met slagroom zegt Bastiaan. Veel leuker toch zo, dan in je eentje. Hoelang moet je nog wachten? Nog een uur, zeg ik. Dan hebben we nog even, zegt Bastiaan en neemt me van top tot teen op. Onzekerheid maakt zich meester van me en dat zorgt ervoor dat ik nog meer ga stotteren. Opeens zegt hij: Vind je me leuk Shirley? Haha, je hebt een snor van de chocolademelk. Oh echt, zeg ik. Wat gênant, dacht ik bij mezelf.

Hij veegt de chocolade snor weg en zegt grapje. We liggen allebei in een deuk.

Bedankt voor de chocolademelk Bastiaan. Graag gedaan Shirley. Geniet lekker van je vakantie. Ja jij ook hè. Doeg! Ik kus hem op de wang en ga dan blozend en zwevend richting de gate.

Yes, het is me gelukt. Ik wist wel dat ik het kon, maar het is toch wel spannend zo alleen op reis. Het is een drukte van jewelste in de gate. Met pijn en moeite kan ik nog net een plaatsje veroveren. Even snel een berichtje sturen naar mama.

Hoi lieve mama. Alles is goed gegaan. Ik zit nu in de gate te wachten tot ik het vliegtuig in kan. Liefs xxx Shirley.

Mijn telefoon zet ik helemaal uit, dan heb ik dat alvast maar gedaan.

Mensen gaan staan en pakken hun tassen en sluiten aan in de rij. Goed idee. Ik pak mijn tas en ga achter een vrouw en twee kinderen staan, die niet willen luisteren. Hier komen Johan, hoor ik de vrouw zeggen. Wat een vervelende kinderen zeg. Ik hoop niet dat die in mijn buurt zitten straks.

Uw instapkaart alstublieft. Ja, dank u wel. Ik loop verder en kom in de lange slurf terecht, die regelrecht naar het vliegtuig gaat. Een aardige stewardess zegt: "Uw instapkaart graag." U heeft stoelnr. 24. Dat is aan de rechterkant. Oké bedankt. Een fijne vlucht. Dank u.

Ik heb een plaatsje bij het raam. Wauw! Gaaf. De adrenaline giert door mijn keel. Spannend, voor de allereerste keer vliegen. Mijn tasje zet ik in het kastje boven me en schuif door naar het raam. Hallo, dan ben jij mijn buurvrouw, hoor ik een man van in de 40 zeggen. Ja klopt. Ik ben Shirley. Hoi, ik ben Gerard.

Gerard komt naast me zitten. Waar ga jij naartoe? Ik ga naar Australië. Dan ga ik je al eerder verlaten, want ik ga naar Hong Kong voor werk. Heel saai allemaal, zegt hij lachend. Gelukkig is het maar voor een weekje. Oh oké.

En wat ga jij helemaal in Australië doen? Mijn vader woont daar. Een hele maand blijf ik weg en dit is mijn eerste vliegreis. Best spannend